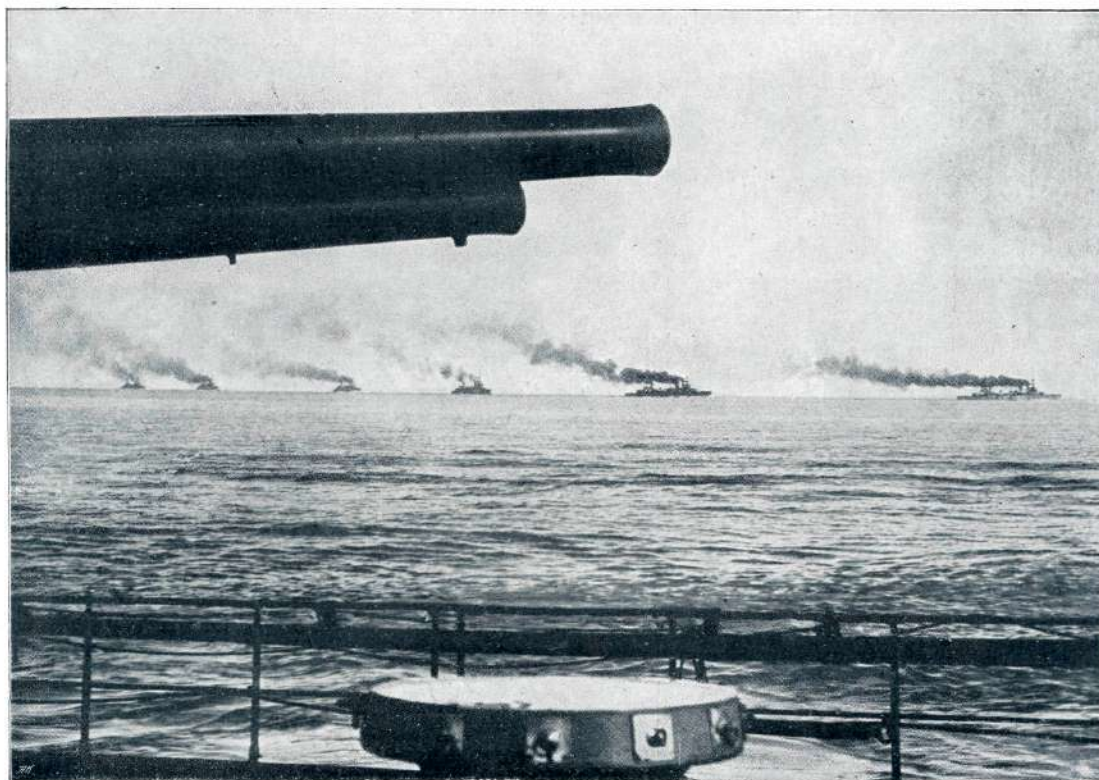

Niti otroci ne igrajo vloge statistik, tudi ti dvigajo svoje ročice in vihteč palmov vejice krepko kličejo: „Hosana Kralju Davidovemu! Slava!“ ...

Vi gledališni kritiki in igralci, ki se spotikate nad pasionskimi igrami v Oberammergau! Primerjajte samo eno sceno v modernem gledališču, ko nastopi okoli sto igralcev! ... Kakšen razloček! Kje je vsa ta energija in preciznost! Kje ta globokost čutja in enotnost! ... Znameniti igralec Edvard Devrient sam priznava, da tudi v najboljših dvornih gledališčih slične scene zaostajajo daleč za tem prizorom, da mora občudovati vsak umetniški čut Oberammergauev. Tako tudi ne more oporekati

Kristus stoji pred nami. V močnem razburjenju, v veselem presenečenju mu poljejo srca nasproti. Prav kakor On je, s katerim smo govorili v duhu že tolikrat, čigar sliko smo hranili zvesto v okviru svete vere od mladih, otroških let! — Lepa, sloka postava igralčeva, v temnordeči in sivi obleki — dolgi, plavi lasje, na temenu gladko počesani in po sredi predeljeni — moškolep obraz s Kristusovo brado — velike modre oči, iz katerih seva dobrota sama in milina — vse to opominja živo na Kristusa, kakor smo ga gledali vedno na mnogih slikah in podobah. Zraven pride še prijetni glas igralčev, lepo-nežno, a vendar dosti močno in razločno doneč, ki ne pozna

ITALIJANSKO BRODOVJE NA POTI V TRIPOLIS

nihče, da ustvarjajo Oberammergauci z živimi podobami nekaj lepega, nekaj dovršenega.

Toda kje je Kristus? Ravnokar se je prikazal skozi jeruzalemska vrata. Počasi jaše dalje, vedno blagoslavljačo množico, ki ga veselo pozdravlja in proslavlja. Sredi odra razjaše oslico počasi in spodobno in še enkrat dvigne roko k blagoslovu. Veselje in navdušenje ljudstva prikipi do vrhunca. Sto in sto grl zaori: „Hosana! Slava!“ Sto in sto rok se dviga v pozdrav! — Od zgoraj pa kraljevo solnce razliva nad njim svoje dopadajenje ...

kričeče surovosti tudi v pravični jezi ne, njegova hoja, vse njegovo kretanje in obnašanje — vse, kakor si ne moremo skoro misliti drugače ... V resnici — prav tako je moralo biti! ... Tako je hodil, delal in učil nekdanj naš Zveličar, tak je bil! —

Prevara je popolna in tem večje vrednosti, ker je vse naravno. Oberammergauci namreč ne potrebujejo ne šminke, ne brad, ne barok, vsak mora na oder, kakršen je. —

Oder se zopet odpre. Pred nami leži judovski tempelj. Za vratni svetiščne lope; kramarji ponujajo